

другата — къмъ Мжглишъ. Мнозина отъ тѣзи бѣглеци се скитаха по Казанлъжскитѣ долини. Нѣкои отъ тѣхъ безъ оръжие, а други съ всичкото си въоръжение. Такива войници прѣимущественно араби, твърдѣ често се попадаха въ рѣцѣтъ на нашитѣ разѣзди и населението и се прѣдаваха, безъ ни най-малкото съпротивление. Освѣнъ горнитѣ, по цѣлата долина се скитаха многочисленни шайки — баши-бозуци, отъ които ходението не само по селата, но и въ околността на града бѣше не съвсѣмъ безопасно. Твърдѣ често тѣ нападаха не само върху мирнитѣ и беззащитни селени, но и върху разѣздитѣ. Изобщо баши-бузуцитѣ не изпущаха случая отъ да не напакостватъ на ненавистнитѣ имъ гяури. Жертва на такова нападение бѣ станалъ Полковникъ Графъ Роникеръ. Той на 5 Юлий, на чело на казашкитѣ сотни, минувалъ покрай Хассовската кория по срѣдъ бѣлъ день и то въ 3—4 версти отъ Казанлъкъ, когато отъ корията се раздалъ пушеченъ залпъ. Графа и нѣколко казака паднали отъ конетѣ си мъртви.

Това разбойническо убийство на Графа силно бѣ възмутило, както Русситѣ, тѣй сѣщо и Българитѣ. Тѣзи послѣднитѣ бѣха рѣшили да отмѣстятъ за смъртъта на Полковникъ Роникера, като избиятъ най-извѣстнитѣ, не само на Казанлъжчани, но и на цѣлата околностъ върли кръвопийци, на чело съ казанлъжския каймакаминъ. Този достоенъ на султана прѣдставителъ въ Казанлъжската кааза съ своитѣ кражби и убийства бѣ расплакалъ цѣлата околия. Но, благодарение на взетитѣ на врѣме отъ страна на началството мѣрки, не може да се изпълни саморасправата надъ жестокитѣ Турци. За нравствено, обаче, удовлетворение на Българитѣ, властѣта бѣ арестувала Казанлъжския каймакаминъ и нѣколко отъ по свирѣпитѣ, по указанието на Българитѣ, Турци. Едната частъ отъ арестуванитѣ бѣше избѣсена, а другата наедно съ каймакамина бѣ задържана подъ затворъ.

Днесъ на обѣдъ единъ отъ ротнитѣ командири бѣ заповѣдалъ да донесатъ отъ ротната кухня чорба, която чорба се оказа твърдѣ вкусна, и за туй всич-